

B2 K01 Nech Pán prijme obeť

Kňaz vyzve ľud slovami: „*Modlite sa, bratia a sestry, aby sa moja i vaša obeť zaľúbila Bohu Otcu Všemohúcemu.*“ Ľud odpovie: „*Nech Pán prijme obeť z tvojich rúk na chválu a slávu svojho mena, na úžitok nám i celej svätej Cirkvi.*“

Počas svätej omše kňaz prosí veriacich o pomoc v rôznych oblastiach. Počas nedeľnej svätej omše v rámci farských oznamov napríklad o finančnú pomoc na opravu kostola alebo o aktívne zapojenie sa do liturgie alebo upratovania kostola. Keď sa kňaz obracia k prítomným v kostole slovami: „*Modlite sa, aby moju i vašu obeť prijal Boh Otec Všemohúci*“, vtedy kňaz veriacich prosí o záležitosť neporovnateľne dôležitejšiu, ako sú aktuálne problémy farnosti. **V tejto modlitbe vyznáva pred svojimi bratmi a sestrami, že je hriešnikom, nehodným viesť sväté obrady, že je človekom nečistých rúk, v ktorých predsa z Božieho poverenia má priniesť pred tvár Trojjediného Boha obeť celého spoločenstva.** Veriaci si majú byť vedomí, že ruky, ktoré predkladajú Bohu chlieb a víno, ktoré sa mocou Ducha Svätého premenia na Telo a Krv Pána, nie sú dlaňami dokonalého človeka. **Je to chvíľa, kedy všetci stoja v pravde pred Bohom a pokladajú sa za nehodných služobníkov Ježiša Krista.**

Ak niekto z prítomných zvykne ohovárať svojho kňaza a pri každej príležitosti pripomenie ostatným nedokonalosti a chyby, ktorých sa kňaz dopúšťa, a s pohoršením rozpráva alebo počúva podrobnosti z farárovho osobného života, rôzne pletky a očierňovanie... Takýto človek pri slovách kňaza: „*modlite sa, aby Boh prijal moju i vašu obeť*“, je povinný zmeniť tón. **Je to vhodná príležitosť zmeniť ohováranie, osočovanie kňazov na prosebnú modlitbu.** Vtedy je šanca, aby veriaci zazreli v človeku pri oltári niekoho, kto ešte nedorástol do svojho povolania, je nehodný služobník oltára, ale je mi daný od Boha. Potrebujem jeho ruky, aby pre mňa Božou mocou vykonal zázrak sviatostnej prítomnosti Pána. Aby Boh prijal obeť z jeho rúk na česť a slávu svojho mena a na úžitok nám i celej svätej Cirkvi.

Ak začneme vedome prežívať prosebnú modlitbu za kňazov počas sv. omše, máme nádej, že to bude mať svoje pokračovanie v každodennosti. Jedným z dôvodov, pre ktorý ľudia odchádzajú z Cirkvi, je celková strata nadprirodzenosti v pohľade na duchovných. Obraz kňaza ako Božieho sluhu môžeme zachrániť len vtedy, keď sa budeme za neho modliť.

Pri tejto príležitosti je potrebné si uvedomiť, že **kvalita života kňazov v nemalej miere závisí od duchovnej úrovne veriacich.** Svätosť alebo hriešnosť sa prenáša iných. Prvá zapáľuje k živej viere, druhá privádza duchovnú chorobu. **Najviac mobilizuje kňaza duchovná zrelosť tých, ktorým slúži.** Ak však prítomnosť veriacich na svätej omši je čisto formálna, niečo z tejto povrchnosti viery sa preniesie aj na kňaza. Samozrejme, to ešte viac platí aj naopak. **Boh nás pozýva k vzájomnej zodpovednosti za seba navzájom v Cirkvi.** K svedectvu živej viery a obklopovaniu sa, jedni druhých, modlitbou.